

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 65513-06-18 סרסור נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שמואל בורנשטין

מערער
אימן סרסור
באמצעות ב"כ עו"ד פריג עארף

נגד

משיב
מנהל מע"מ פתח תקווה
באמצעות ב"כ עו"ד ניר וילנר

פסק דין

1

1. בפניי ערעור על החלטת המשיב אשר סירב לדון בהשגה על שומת מס תשומות בשל
2 כך שהוגשה באיחור. בתוך כך אף הוגשה על ידי המערער "בקשה לעיכוב הליכים"
3 בטענה כי הליכי הגביה גורמים לקריסתו הכלכלית. בהמשך לכך הגיש המערער אף
4 "בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת המנהל", בה חזר על טענותיו
5 בערעור, והוסיף כי עומדת לו הזכות לקבל את יומו, כי ההשגה הוגשה באיחור אולם
6 בתוך זמן סביר, וכן כי לפי הפסיקה אין להקפיד במועדים כאשר עסקינן בפעולות
7 של רשויות ציבוריות.
8

9 2. שומת מס התשומות הנדונה הוצאה ביום 1.1.2018 ונשלחה בדואר רשום לכתובתו
10 של המייצג, רו"ח אמין עאמר (להלן: "רו"ח עאמר") ביום 15.1.2018.

11 3. לטענת המערער השומה לא הגיעה ליעדה והוחזרה לשולחה לאור זאת שפרטי
12 הדואר הרשום לא היו תקינים. לטענתו, לא ידע על השומה כאשר רק ביום
13 20.6.2018 הודיע לו רו"ח עאמר, כי ההשגה שהגיש ביום 14.5.2018 לא התקבלה
14 בשל האיחור בהגשתה.

15 4. לגופם של דברים טוען המערער כי מדובר בשומה שרירותית ולא מבוססת, וכי אין
16 יסוד לטענת המשיב כי החשבוניות שנוכו על ידי המערער הן חשבוניות שאינן
17 משקפות עסקאות אמת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 65513-06-18 סרסור נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

5. המשיב עומד מאחורי החלטתו לסרב לרישום ההשגה וטוען כי השומה נשלחה כדין
1 בדואר רשום לכתובת הנכונה, והיא הוחזרה ביום 8.3.2018 לאחר שלא נדרשה. יתר
2 על כן, המשיב המציא את השומה במסירה אישית לידיו של רו"ח עמאר ביום
3 25.3.2018. עוד טוען המשיב כי בתאריך 14.6.2018 התקבל במשרדו באמצעות
4 המייל מכתב הנושא תאריך 14.5.2018 שעל אף כותרתו "השגה", אין הוא כולל כל
5 הנמקה ולפיכך אף לא ניתן להתייחס אליו כהשגה. המשיב מוסיף וטוען כי ממילא
6 סיכויי הערעור קלושים בהתחשב בכך כי המערער לא נימק את השגתו, בהתחשב
7 בכך כי המערער בחקירתו לא ידע למסור פרטים מזהים אודות הגורמים מהם קיבל
8 את החשבוניות, ואף שטען כי ברשותו הסכמי עבודה וצילומי תעודת זהות של
9 הספקים, לא הציגם בשום שלב למשיב. המערער אף לא התייצב להמשך הדיונים
10 אליהם זומן.
11
6. דין הערעור על ההחלטה שלא לרשום את ההשגה להידחות, וכך אף הבקשה לעיכוב
12 הליכים והבקשה להארכת מועד להגשת ערעור.
13
7. ראשית אבהיר כי לא מצאתי כל בסיס עובדתי לטענה לפיה דבר הדואר לא נשלח
14 לכתובת הנכונה. מהמסמכים שצורפו עולה כי השומה נשלחה כדבעי לכתובתו של
15 המייצג, והיא לא נדרשה. לא רק זאת אלא שהשומה אף נמסרה אישית לידיו של
16 רו"ח עאמר, עובדה שהמערער כלל לא טרח להזכיר בערעורו, והדבר מעורר אי נוחות
17 וזאת בלשון המעטה.
18
8. המערער נחקר בחקירה נגדית על תצהירו וכך אמר בהקשר זה :
19
20 ש. נכון שרואה החשבון שלך הוא מר אמין עמאר?
21 ת. נכון.
22 ש. הוא רואה החשבון שלך גם היום?
23 ת. כן.
24 ש. כל כמה זמן אתה מדבר איתו בנוגע לעבודה שלך?
25 ת. כל דיווח
26 ש. כל חודש כל חודשיים?
27 ת. חודשיים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 65513-06-18 סרסור נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

ש. מתי רואה החשבון שלך מסר לך שהוא קיבל את השומה? באיזה תאריך?

ת. במאי או בחודש שישי. אני הלכתי למשרד שלו והתקשרתי פעמיים לחיים בהגלי ואמרתי לו השומה, אמר לי הוצאנו את השומה ממזמן לא הגיע אלייך? תלך לאמין. הלכתי לאמין. ואז הלכתי לשלם את הדוחות של מע"מ, ושאלתי אותו אם הוא קיבל אמר שהוא לא קיבל.

ש. איך יכול להיות שרואה החשבון שלך כותב לכאורה מכתב ב-14.5 אם אתה אומר שהוא לא ידע שהתקבלה שומה? הוא כתב את ההשגה שהכותרת שלה "14.5". אני מציג לך את נספח ו' לתשובת המשיב. יכול להיות שהוא ידע לשלוח השגה מבלי לקבל את השומה?

ת. אני לא יודע.

ש. הוא דיבר איתך לפני שהוא שלח את ההשגה?

ת. לא. בתקופה הזאת החלפתי מספר טלפון. דיברה הפקידה שלו עם אשתי נתנה לו את הטלפון החדש לבוא ולהגיש את הדוחות. לא דיברו איתי על ההשגה.

(פרוטוקול דיון מיום 11.4.2019, עמ' 6 ש' 8 – 27).

דומה כי הדברים מדברים בעד עצמם.

9. אוסיף כי המשיב הציג סיכום דיון שנערך עם רו"ח עאמר ביום 14.1.2018 (סומן מש/1) וכן העתק השומה שעליה חתימתו של רו"ח עאמר המאשר כי התקבלה בידו (סומן מש/2). ועוד אוסיף כי האמור לעיל על ידי המערער לפיו הוא מצוי בקשר שוטף עם מייצגו לצורך הגשת הדוחות, אינו עולה בקנה אחד עם הדברים שנמסרו בדיון שהתקיים ביום 6.12.2018 לפיהם "אני לא שאלתי את המייצג אם קיבל. אין למערער קשר עם המייצג כי היה סכסוך ויש מתח בין הלקוח לבין המייצג" (עמ' 1, ש' 11-12).

10. לא למותר לומר כי המערער לא צירף תצהיר מטעם רו"ח עמאר ולא ביקשו לזמנו לעדות. כידוע, אי זימונו של עד רלוונטי על ידי בעל דין מקים חזקה כי עדותו הייתה פועלת לחובתו (ראו: ע"א 9656/05 שוורץ נ' רמנוף חברה לסחר וציווד בניה בע"מ (27.7.2008); ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות נ' רוזנברג, פ"ד מז(2) 605, 614-615 (1993); ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו, פ"ד מה(4) 651, 658-659 (1991)).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 65513-06-18 סרסור נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 הנסיבות העניין שלפניי, כאשר עיקרו של ההליך נסוב סביב סוגיית משלוח השומה
2 למייצגו של המערער והגשת השגה על ידו, וכאשר מדברי המערער הנ"ל עולה כי לא
3 הייתה קיימת מניעה לזמנו לעדות, הרי שלאי זימונו קיימת משמעות רבה במיוחד;
4 החזקה לפיה עדותו הייתה מזיקה למערער, חלה ביתר שאת.
- 5 11. למערער נשלחה שומה בדואר רשום. בהתאם לסעיף 141(ב) לחוק מס ערך מוסף,
6 התשל"ו – 1976 מסמך שנשלח בדואר "רואים אותו כאילו הומצא לנמען ביום
7 החמישי לאחר שנשלח, אף אם סירב הנמען לקבלו". בהתאם לסעיף 82 לחוק, יש
8 להגיש את ההשגה בתוך 30 יום מהיום שבו הומצאה הודעת השומה. לפיכך, היה על
9 המערער להגיש את ההשגה לא יאוחר מיום 25.2.2018. בפועל הגיש המערער
10 באמצעות מייצגו את ההשגה ביום 14.6.2018 (אף שרשם עליה, משום מה, את
11 התאריך 14.5.2018), דהיינו באיחור של כשלושה וחצי חודשים. בנוסף, השומה
12 נמסרה באופן אישי לידי של ר"ח עאמר ביום 25.3.2018 כפי שניתן ללמוד ממש/2.
13 מכאן שאף אם אקבל את הטענה כי אין להביא בחשבון את המועד שבו נשלחה
14 השומה בדואר רשום, אלא רק את המועד שבו השומה נמסרה למייצג באופן אישי,
15 המערער איחר בהגשת ההשגה בחודשיים ימים.
- 16 12. המערער לא נתן כל סיבה מספקת המצדיקה את הארכת המועד להגשת ההשגה או
17 הערעור. ברי כי אין לקבל את ניסיונו של המערער לתלות את האחריות לאי הגשת
18 ההשגה במועד ברואה החשבון המייצג. בהליך דנן, האשם רובץ אך ורק לפתחו של
19 המערער והוא לבדו אשר נושא בתוצאות המחדל, וככל שיש למערער טענות כלפי
20 מייצגו, אין זה ההליך המתאים לדון בהן.
- 21 13. אם אין די בכך, ההשגה כלל אינה מנומקת וספק אם ניתן להתייחס אליה כהשגה.
22 נאמר בה כי "העוסק אומר שהוא קיזז את מס התשומות כדין בהתאם להוראת
23 סעיף 38 לחוק" וכן כי "הוא עמד בהוצאות שבגינם יצאה שומת מה התשומות" וכי
24 הוא "שילם גם עבור הוצאות אלו". ברי כי אין מדובר בהשגה מנומקת, אין בה כל
25 התייחסות לאמור בשומה, וכל שיש בה הוא אך ורק חזרה על התנאים הקבועים
26 ממילא בדין לניכוי מס תשומות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 65513-06-18 סרסור נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

14. די באמור כדי לדחות את הערעור ובתוך כך את הבקשה להארכת מועד להגשת
ערעור והבקשה לעיכוב הליכים.

כפי שנפסק לא אחת, יש חשיבות רבה בעמידה במועדים הקבועים בדין המס. מקום
בו איחר הנישום בהגשת ההשגה או הערעור, ראוי לדחות על הסף את ערעורו, גם
כאשר מדובר באיחור של חודשים בודדים כפי שהיה במקרה דנן (ראו: ע"א 3602/97
נציבות מס הכנסה ומס רכוש נ' דניאל שחר, פ"ד נו(2), 297 (2001); ע"מ 5354-06-
12 טריניטי מערכות מיחשוב בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף (30.1.2013); ע"מ
32501-10-11 נביל אבו עמארה נ' פקיד שומה רמלה (17.7.2012); ע"מ 365-12-14
עדאל אבו עראר נ' פקיד שומה באר שבע (14.4.2015); ר"ע 13485-04-17 יעולה
השקעות ומסחר בנדל"ן בע"מ נ' מס שבח מקרקעין (22.5.2017)).

נאמר כבר כי "אמנם אין הפרוצידורה "מיטת סדום", אבל גם מזרון סתם אין היא
שאתה מקפלו וזורקו ממקום למקום" (ע"א 103/71 יום טוב נורדיה נ' ברוך בכר,
פ"ד כו(1) 320 (1972). ניכר כי המערער, אם בעצמו ואם באמצעות מייצגו, זלזל
בהוראות הדין באשר למועדים שבמסגרתם יש להגיש את ההשגה. (ראו עמ"ה 43/98
בקוא אפריים נ' פקיד שומה תל אביב (3.1.1999)).

כן נפסק כי על ההשגה לכלול פירוט ונימוקים, כאשר "מסמך הנשלח למנהל תחת
הכותרת "השגה" מבלי לתת את הנימוקים להשגה – אינו מאפשר לדון בהשגה
ועל כן אינו אלא פיסת נייר שאינה יכולה להיחשב להשגה על פי החוק" (ע"ש
808/95 מדינת ישראל נ' חיים גבאי (12.5.1996). נראה איפוא, כי המערער לא רק
שזלזל בהוראות הדין בנוגע למועדים להגשת השגה, אלא אף באופן שבו יש להגיש
את ההשגה תוך שהוא מונע כל אפשרות לקיים דיון ענייני בטענותיו. ברי כי דיון
ענייני אינו יכול להתקיים מקום בו אין בפי המערער כל טיעון ענייני, והדבר מביאני
אל שאלת סיכויי הערעור.

15. ניכר שסיכויי הערעור קלושים.

ראשית, ההשגה, כאמור, אינה כוללת נימוקים, ומאחר שההשגה היא שקובעת את
גדר המחלוקת גם בערעור, אין זה ברור באיזה אופן מתכוון המערער לבסס את
עמדתו בהליך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 65513-06-18 סרסור נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 **שנית**, חקירתו של המערער במשרדי המשיב העלתה כי המערער מתקשה מאוד
2 למסור פרטים מזהים אודות אלו שסיפקו לו את החשבוניות וכן אודות העבודה
3 שבוצעה. כך גם עלה בחקירתו הנגדית בהליך דנן (ראו עמ' 8 ש' 3-11).

4 **שלישית**, המערער אינו מצרף מסמכים רלוונטיים, כגון חוזי עבודה וצילומי תעודת
5 זהות אף שטען כי הם ברשותו. למעשה, גם בהליך זה לא מצא לנכון לצרף, חרף
6 טענתו כי לא הייתה לו הזדמנות להציגם במהלך חקירתו (ראו דבריו בעמ' 5 ש' 8-
7 12).

8 **רביעית**, המערער אישר בחקירתו כי חלק מהתשלומים בוצעו במזומן. תשלום
9 במזומן בסכומים בהם עסקינן הינו בניגוד לדין (ראה ע"מ 68042-03-17 **טאהא נ'**
10 **רשות המסים** (14.9.2018)).

11 **חמישית**, המערער נמנע להתייבב לדיון בפני המשיב למרות שזומן מספר פעמים כפי
12 שעולה ממש/1. הדבר בוודאי אומר דרשני.

13 הרושם הנוצר, אפוא, הוא כי הגשת הערעור נועדה אך ורק לדחות את הקץ, ולכך
14 אין לתת יד.

15 16. הערעור נדחה.

16 המערער יישא בהוצאות המשיב בסך של 25,000 ₪ שישולמו בתוך 30 יום שאם לא
17 כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית החל מהיום ועד למועד תשלומם בפועל.

18 ניתן לפרסם את פסק הדין.

19

20 ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

21

שמואל בורנשטיין, שופט

22

23

24

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 65513-06-18 סרסור נ' רשות המיסים

תיק חיצוני: